

سرآستان جوانان

ویژه ماه مبارک رمضان

شماره

۲

تهیه شده در معاونت فرهنگی و تبلیغات
نمایندگی ولی فقیه در سپاه - مدیریت انتشارات

شهر رمضان المبارک ۱۴۴۰

ماه رمضان یک پدیده توحیدی است؛ یعنی دل‌ها را و انسان‌ها را به خدای متعال نزدیک می‌کند. ماه رمضان عرصه تقرب به خدا است، محلّ وعده‌ی تجدید حیات معنوی است؛ یعنی خداوند متعال با تشریح روزه‌ی ماه رمضان یک فرصتی به من و شما داده است که در طول یک سال، یک ماه تمام این فرصت را داشته باشیم که دل‌های خودمان را شست و شو بدهیم، خودمان را تطهیر کنیم و اگر بتوانیم، خودمان را از آلائش‌ها بیرون بیاوریم و توحیدی کنیم. روزه‌ی ماه رمضان، انس با قرآن در ماه رمضان، لیلۃ‌القدر ماه رمضان، توسّلات و تضرّعات و دعاها در ماه رمضان، همه اینها انسان‌ساز است. رهبر معظم انقلاب (مدظله‌العالی) در خطبه‌های نماز عید فطر - ۱۴۰۴/۰۱/۱۱

دعای روز دوم ماه مبارک رمضان

«اللَّهُمَّ قَرِّبْنِي فِيهِ إِلَى مَرْضَاتِكَ ♦ وَجَنِّبْنِي فِيهِ مِنْ سَخَطِكَ وَنَقِمَاتِكَ ♦ وَوَقِّفْنِي فِيهِ لِقَرَأَةِ آيَاتِكَ ♦ بِرَحْمَتِكَ يَا أَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ»

«خدایا مرا در آن (روز) نزدیک کن به آنچه مورد رضای تو است ♦ و مرا در آن از کارهایی که موجب ناراحتی و خشم و غضب تو است دور بدار ♦ و برای خواندن آیات قرآن به من توفیق ده ♦ به حق رحمتی ای مهربان‌ترین مهربانان»

گام به گام با دعاهای رمضان

در دعای روز دوم سه چیز از خداوند درخواست می‌کنیم.

- خدایا در این روز مرا به رضایت و خشنودی خودت نزدیک کن.
 - خدایا در این روز مرا از خشم و غضب هایت دورم کن.
 - خدایا در این روز توفیق تلاوت آیات قرآن را به من عطا فرما.
- به رحمت خودت، ای مهربان‌ترین مهربان.

چه کنیم خداوند از ما راضی باشد؟

در روایات متعدد از امامان معصوم آمده که معیار رضایت خداوند این است که:

- اگر از خداوند رضایت داری خداوند از تو راضی است.
- راضی باشیم به قضای الهی
- ایمان و عمل صالح اعتقاد به قیامت
- با مال و جان در راه خدا جهاد کردن
- با صدق و راستی با مردم رفتار کردن
- تواضع و فروتنی در بندگی خداوند
- اهل استغفار و سحرخیزی
- ترک گناهان
- در مقابل کفار و دشمنان اسلام ایستادن
- در مقابل مومنان و اهل ایمان مهربان و دلسوز بودن

برای دور شدن از خشم و غضب خدا چه کنیم؟

- نسبت به گناهان حساسیت داشته باشیم، گناهان را کوچک نشماریم.
- رعایت حق الناس - پرهیز از گناهان (غیبت -

۳- چه کنیم توفیق تلاوت قرآن نصیب ما شود؟

- به آثار و برکات قرآن توجه نماییم از جمله:
- ۱- منور شدن منازل به نورانیت قرآن ۲- نابودی گناهان ۳- بهره‌گیری از برکات مادی و معنوی ۴- رفع فتنه‌ها ۵- هدایت برای او افزایش پیدا می‌کند ۶- کور دلی از او دور می‌شود ۷- افزایش معرفت به خداوند پیدا می‌کند.

- آیت الله بهجت می‌فرمودند: برای توفیق تلاوت قرآن فراوان صلوات بفرستید.
- نذر کنیم تلاوت قرآن را - خداوند توفیق تلاوت قرآن را کرم می‌فرماید.
- نگاه به آیات نورانی قرآن - اثرگذاری دارد.

- تهمت - مسخره نمودن (...)
- از ظلم نمودن به دیگران پرهیز کنیم. به خصوص به یتیمان و به خصوص به کسانی که یار و یابوری جز خداوند ندارند.
- توجه کنیم که عاق والدین نشویم
- در مقابل نعمت‌های خداوند شکرگزاری کنیم
- از خلف وعده با دیگران پرهیز کنیم
- نسبت به رحمت و بخشش خداوند هیچ زمانی ناامید نباشیم
- پرهیز از بد اخلاقی با دیگران و پرهیز از خشم نمودن نسبت به دیگران

جزء دوم آیه ۲۴۹ سوره بقره

آیات ۲۴۶ تا ۲۵۲ سوره بقره در جزء دوم یادآور یک قطعه نورانی در تاریخ زندگی بشر است که پر از نکته های دقیق و راهگشا برای جریان مومن انقلابی است که در اینجا به برخی از آن نکات اشاره می کنیم:

۱- راه رسیدن به مصونیت های اعتقادی و قلبی، تسلیم ولی خدا بودن است و این رمز موفقیت مومن جهادی است، کسانی که از دستور ولی خدا سرپیچی می کنند گرفتار شک و شرک و گناه می گردند و در آزمایش های الهی شکست می خورند تنها کسانی موفق می شوند که اطاعت از ولی خدا را سرلوحه خود قرار می دهند.

۲- مؤمن جهادی معتقد است نیروهای الهی هرچند اندک باشند بر نیروهای شیطانی هرچند فراوان باشند برتری دارند زیرا مومن جهادی پیروزی را از خدا می داند و معتقد است فراوانی دشمن از نظر نفرات و تجهیزات در برابر اراده خدا چیزی نیست.

۳- یکی از مهمترین عوامل مصونیت بخش، ایمان به معاد و وعده های الهی است، هرچقدر ایمان به معاد قوی تر باشد مومن جهادی را در برابر مشکلات و سختی ها و آزمایشات بیشتر یاری می رساند و لذا توجه به معاد و قیامت از الزامات موفقیت یک مومن جهادی محسوب می شود.

«فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ مِنِّي إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ قَالُوا لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِطَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُلْقَاوُا اللَّهِ كَمْ مِّنْ فِئَةٍ قَلِيلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثِيرَةً بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ»

ترجمه: پس هنگامی که طالوت لشکر کشید، به سپاه خود گفت: همانا خدا شما را به نهر آبی آزمایش کند، پس هر آن که از آن بسیار بیاشامد از من و هم آیین من نیست و هر آنکه هیچ از آن نیاشامد او از من و هم آیین من خواهد بود مگر کسی که با دستش کفی بگیرد. پس همه سپاه جز عده قلیلی از آنها از آن آشامیدند، چون طالوت و کسانی که همراه وی ایمان آورده بودند از آن گذشتند بدین سبب که مصیبت حق کردند، گفتند ما را امروز تاب مقاومت در برابر جالوت و سپاه او نخواهد بود. آنان که به لقای خدا و ثواب آخرت معتقد بودند گفتند: چه بسیار شده که گروهی اندک به اذن و یاری خدا بر سپاهی بسیار غالب آمدند و خدا با صابران است.

زالل احکام

شرایط وجوب روزه (۲)

هر چند در اثنای روز نیت کند، روزه اش صحیح نیست؛ البته باید تا مغرب آن روز از همه چیزهای باطل کننده روزه اجتناب کند و بعد از ماه رمضان، قضای آن روز را به جا آورد.

مسئله ۷. علاوه بر نیت روزه، روزه دار باید استمرار در نیت هم داشته باشد؛ بنابراین، اگر در اثنای روز از نیت روزه گرفتن بر گردد به طوری که قصد ادامه روزه نداشته باشد، روزه اش باطل می شود و قصد دوباره او برای ادامه روزه فایده ندارد و باید تا اذان مغرب از کاری که روزه را باطل می کند خودداری کند.

مسئله ۵. تشخیص تأثیر روزه در ایجاد بیماری یا تشدید آن و عدم قدرت بر روزه یا ضرر داشتن روزه بر عهده مکلف است. پس اگر پزشک بگوید: روزه ضرر دارد ولی گفته او موجب اطمینان یا ترس از ضرر نشود یا مکلف با تجربه دریافته باشد که روزه ضرر ندارد، باید روزه بگیرد، همچنین اگر پزشک بگوید: روزه ضرر ندارد ولی خودش بداند روزه برایش ضرر دارد یا خوف ضرر عقلایی داشته باشد، نباید روزه بگیرد و روزه بر او حرام است.

مسئله ۶. اگر کسی در شب ماه رمضان، عمداً تا طلوع فجر، نیت روزه نکند،

روزه، زکات بدن:

هر چیزی زکاتی دارد و زکات بدنها، روزه است. امام علی (علیه السلام) می فرمایند: الصَّيَامُ أَحَدُ الصَّحْتَيْنِ. روزه، نیمی از تندرستی است.

رسول الله (صلی الله علیه وآله): لِكُلِّ شَيْءٍ زَكَاةٌ وَ زَكَاةُ الْأَبْدَانِ الصَّيَامُ.

در حوالی ضیافت

روزه؛ بیداری از خواب عادت

یاد می گیرد از غیبت امساک کند. یاد می گیرد از قضاوت عجولانه بپرهیزد. یاد می گیرد از نگاه حرام روزه بگیرد. یاد می گیرد عادت های کهنه را ترک کند. تفاوت روزه دار آگاه با بقیه اینجاست: او هر سال یک بار رمضان را تجربه نمی کند. بلکه هر روز، یک بار از خواب عادت بیدار می شود. و این بیداری، تا رمضان بعد مهمان دلش می ماند. ویژگی اش این نیست که احکام را خوب می داند. ویژگی اش این است که فهمیده چرا باید از حلال گذشت، تا برای ترک حرام قوی تر ایستاد. امشب، قبل از افطار، یک برگه برمی دارم و بالایش می نویسم: سه کاری که امروز بدون آگاهی انجام دادم و به خودم یا دیگران خسارت زدم. و زیرش خط می کشم و اضافه می کنم: خدایا! آگاهم کن. تا گرسنگی شکم، مرا به گرسنگی حقیقت برساند.

دو روز از ماه خدا گذشته است. دیروز از نیت گفتیم و امروز نوبت به آگاهی رسیده. چون نیت بدون فهم، خیلی زود به عادت تبدیل می شود. خداوند می فرماید: إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ. (فاطر، ۲۸) روزه فقط نخوردن نیست. تمرین نخواستن است. روزه دار آگاه می فهمد: این امساک سی روزه، تمرین «نه گفتن» به حلال هاست، تا در میدان بزرگتر زندگی، بتواند به حرام ها هم «نه» بگوید. او از خودش می پرسد: اگر از غذا و آب گذشتم، آیا از شهوت حرام هم می گذرم؟ اگر تشنگی را تحمل کردم، آیا طمع به جایگاه دیگران را هم تحمل می کنم؟ اگر گرسنگی کشیدم، آیا گرسنه قدرت و مقام نمی مانم؟ روزه دار آگاه، هر گرسنگی را یک کلاس می بیند: